

Kölcsönös viszonylagosság

Olajos György kiállítása

Mercure Budapest Museum Hotel, 2017. IV. 2. – V. 12.

HEMRIK LÁSZLÓ

Olajos György a correlations kifejezéssel olyan címet választott a kiállításának, amely finom feszültségeket kelt az emberben. Az Országh-féle nagyszótár első jelentésékként a viszonylagosságot, másodikként a kölcsönösséget, a viszonyosságot említi. Az Idegen szavak szótára a korrelál szónál a kölcsönviszonyt, az összefüggést, az egymásnak való megfelelést tünteti fel, a függőséghez, feltételhez és bizonytalansághoz kötött viszonylagosságot nem jelöli. Legalább ilyen finom hasonlóság rejlik a viszonylagosság és a kölcsönösség között.

OLAJOS GYÖRGY:
Folyamodók, 2011,
giclée print, 27,5x23 cm

Olajos az elmúlt hét év munkáit, nyomatait állította ki a Mercure Budapest Museum Hotel galériájában. A két kiállítóterben, teljes művészi arzenálját felvonultatva folyamatosan új lehetőségeket keres, miközben megtartja képei alapstruktúráját. Az épület közforgalmi tereivel kapcsolatban álló, kisebb galériarészbe a nagyobb méretű képek, míg a zárt, nagyobb falfelületű kiállítóterbe a kisebb, sőt az egészen kicsi, már-már miniatúragrafikák kerültek. Megjegyzendő, több fényt is elbírtak volna a belső helyiségben elhelyezett munkák.

OLAJOS GYÖRGY:
Mélyből, 2011,
giclée print, 23x23 cm

Olajos képei úgy működnek, hogy elsőként egy intenzív, sokszor vibráló, kvázi dekoratív felületet kínálnak fel a nézőnek. Ez a felület a meg-megtörő, fűrészfogakat növesztő, végeláthatatlan utakat bejáró vonalalokból felépülő,

vékony és színes testű figuraszövevényből és a homogén, színes alap kölcsönösségéből, viszonylagosságából épül fel. A képeken ott lüktetnek a művészi terv, de a pillanatnyiság mikroakaratainak, váratlanságának, intuitív fordulatainak kooperatív impulzusai is. Ez az alapos munkával létrejött látvány már önmagában is érték, amit csak tovább fokoz az „alatta” megjelenítésre kerülő emberi viszonyok, szituációk, történetek, erkölcsi és kulturális motívumok sokasága: korrelációk – correlations – a felszín és a mélység, a szín és a formarendszer között. Mindez nagyon sok értelmezési és asszociációs kísérletet nyújt a néző számára.

A kiállítás kiindulási pontjának a *Szamszára* című munkát tekintem, melyen a hordozó alap fehér színe megegyezik a figurák belső fehér tartományával. Az egyedi tusrajz mellé aztán a legkülönbözőbb színeket, színegyüttállásokat felvonultató nyomatok kerültek.

Olajos a digitális technikának és a modern printereknek köszönhetően szabadon kombinálhatja a figuratestek színeit az alapszínnekkel, így hol a szinkontraszt, hol a színharmónia erősödik fel általuk, mindez pedig az adott mű jelentését erősíti. Így tesz a *Támaszkodj a levegőre* kékes-türkizes háttere vagy a *Csillagnézők* sötétkéjje, amely hatásos alapja lesz a neonfényű, a csillagok után vágyódó „csillagképeknek”. De Olajos más jellegű vizuális effektekkel is él. A *Lánc* című nyomatban a körformákat helyezi előtérbe, hogy azok konstituálják a láncfüggönystruktúráját. A művész a *Padl László-emléklapon* néhol megkettőzi a figurák testét, kiemelve bizonyos részleteket a képtérből, míg *Felfelé* című grafikán mintha tényleg felfelé indulna el a vonalorganizmus.

A legújabb sorozatának címe *Attacks, escapes*. Izgalmas együttállást készítenek elő ebben az esetben is a szavak. Támadás, menekülés, így együtt, egymást feltételezve kerülnek kibontásra a képeken. A *Kaloda* szimmetrikus motívumrendszere a Rorschach-tesztekre emlékeztet, s akár egy új grafikai világ előhírnöke is lehet.

